Rocznik 1934. Nr. 22.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Swiętochłowice, dnia 2-go czerwca 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor w z.: Orliński, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY.

1.

Rozporządzenie

Wojewody Śląskiego

wydane w porozumieniu z Śląską Radą Wojewódzką,

z dnia 15. marca 1934 r.

o używaniu i ochronie dróg publicznych w Województwie Śląskiem.

Na zasadzie art. 3, 5 i 6 ustawy z dnia 12. grudnia 1933 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. Nr. 28, poz. 54), zarządzam w porozumieniu z Śląską Radą Wojewódzką, co następuje;

I. Postanowienie ogólne.

§ 1.

Pojęcie drogi publicznej w rozumieniu niniejszego rozporządzenia obejmuje nietylko samą jezdnię, lecz całą szerokość gruntu, zajętego przez drogę oraz budowle i urządzenia do nich należące, łącznie z pasami przydrożnemi, bądź stanowiącemi przynależność drogi, bądź to pozostawionemi przez właścicieli przydrożnych gruntów wolnemi od uprawy — w myśl art. 11 powołanej ustawy z dnia 12. grudnia 1933 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych.

§ 2.

1. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosują się do wszelkiego rodzaju dróg publicznych bez względu na to, w czyim zarządzie się znajdują oraz z jakich funduszów są utrzymywane, z zastrzeżeniem atoli przepisu § 41.

2. Przepisy ruchu publicznego dotyczą ruchu pieszego, pojazdów zaprzęgowych, jazdy na rowerach, jazdy konnej i pędzenia lub prowadzenia zwierząt.

3. Poza niektóremi przepisami specjalnemi niniejszego rozporządzenia do ruchu samochodów i innych pojazdów mechaniczcych na drogach publicznych stosują się przepisy rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 15. marca 1934 r. (Dz. U. Sl. Nr. 8 poz. 15).

4. Przepisy co do przewozu po drogach publicznych materjałów lekkopalnych, wybuchowych, żrących itp. zostaną uregulowane oddzielnem rozporządzeniem.

II. Zakazy niszczenia dróg.

§ 3.

Zabrania się niszczyć i uszkadzać drogi publiczne oraz wszelkie przynależności i urządzenia drogowe.

§ 4.

1. Zabrania się włóczenia po drogach publicznych wszelkich przedmiotów, mogących psuć drogę.

2. Przedmioty takie winny być wiezione na kołach lub saniach.

§ 5.

1. Szerokość obręczy kół pojazdów winna być taka, aby ciśnienie kół nie przekraczało 100 (sto) kilogramów na centymetr bieżący szerokości obręczy.

2. Powierzchnia żelaznych obręczy, stykająca się z jezdnią, winna być zupełnie gładka, przyczem wyjątki są dopuszczalne tylko dla maszyn rolniczych, ciągnionych po drogach. Jednakże koła takich maszyn nie powinny posiadać nierówności, niszczących nawierzchnię drogi.

§ 6.

1. Zabrania się zanieczyszczać drogi przez wyrzucanie lub rozsypywanie ziemi, błota, nawozu, śmieci, zielska, pozostawianie padłych zwierząt, wylewanie nieczystości, sprowadzanie na drogę odpływów z urządzeń gospodarskich i fabrycznych, wreszcie przez rzucanie na drogę wszelkich przedmiotów i materjałów, mogących kaleczyć nogi ludzi i zwierząt lub rwać obręcze gumowe pojazdów, jako to: gruzu, gwoździ, drutu, ułamków metali, szkła itp.

2. Zwierzęta, padłe na drodze publicznej, winien właściciel ich usunąć w ciągu 24 godzin; w przeciwnym razie będzie to uczynione na jego koszt przez organa zarządu gminnego.

§ 7.

Zabrania się tratować rowy, skarpy (stoki) nasypów i wykopów, pasy przydrożne, przejeżdżać przez nie, przepędzać i wypasać bydło, zwierzęta pociągowe, trzodę i ptactwo domowe, skopywać pobocza (burty) i skarpy, zasypywać rowy i kanały i przepusty drogowe oraz zaorywać drogę.

§ 8.

Zabrania się osobom nieuprawnionym korzystać z trawy, rosnącej w rowach przydrożnych oraz na skarpach, poboczach i pasach przydrożnych.

§ 9.

1. Zabrania się bez pozwolenia właściwego zarządu drogowego składać na drodze wszelkiego rodzaju materjały, narzędzia, towary itp.

2. Zakaz powyższy nie dotyczy chwilowego a koniecznego złożenia przedmiotów przy naładunku lub przeładunku.

§ 10.

Zabrania się rozkładać otwarte ogniska w odległości mniejszej niż 150 metrów od mostów drewnianych lub konstrukcji mieszanej żelaznodrewnianej, oraz palić tytoń na takich mostach. Również zabrania się przechodzić i przejeżdżać z ogniem lub niezamkniętem paleniskiem maszyn po mostach z drewnianemi pokładami, wreszcie rozniecać ogień, zakładać popasy lub noclegi pod wszelkiemi mostami.

§ 11.

1. Zabrania się bez specjalnego pozwolenia przeciągać lub przewozić przez mosty ciężary, przekraczające dopuszczalne obciążenie mostu, wskazane na tablicy przy wjeździe.

2. W razie potrzeby wzmocnienia mostu, koszta z tem wzmocnieniem związane, a określone przez właściwy zarząd drogowy, ponosi przewożący.

III. Przepisy, dotyczące ruchu na drogach.

§ 12.

1. Ruch pieszy wzdłuż drogi winien odbywać się tylko na specjalnych ścieżkach lub chodnikach, w braku zaś tych urządzeń, na poboczach (burtach) drogi.

2. W razie niemożności użycia poboczy ruch pieszy może odbywać się na jezdni, lecz jaknajdalej od środka drogi.

3. Ruch pieszy grupami (pochody, procesje, pogrzeby itp.) winien o ile możności zajmować tylko prawą połowę jezdni (w kierunku ruchu).

§ 13.

1. Ruch pojazdów zaprzęgowych i zwierząt pędzonych lub prowadzonych na drogach bitych i brukowanych, winien odbywać się na twardej nawierzchni.

2. Nie na twardej powierzchni ruch ten może odbywać się tylko tam, gdzie istnieją miękkie letnie tory.

§ 14.

1. Wszyscy korzystający z dróg publicznych dla jazdy, wożenia i pędzenia lub prowadzenia zwierząt, jak to: kierowcy pojazdów mechanicznych, woźnice, cykliści, jeźdźcy i poganiacze zwierząt, obowiązani są trzymać się prawej strony drogi w kierunku jazdy i przy wymijaniu pojazdów lub zwierząt, jadących lub idących w przeciwnym kierunku, usunąć się z pojazdami lub zwierzętami jeszcze więcej na prawo.

2. Również powinni zboczyć więcej na prawo, gdy zostają wyprzedzani, natomiast, gdy wyprzedzają dążących w tym samym kierunku, powinni o tyle, ile potrzeba, zboczyć na lewo, po upewnieniu się, że mogą to uczynić bez zawadzenia o jaką przeszkodę i bez narażenia się na zderzenie z dążącemi drogą w przeciwnym kierunku, a po wyprzedzeniu skierować się z po-

wrotem na prawą stronę drogi, jednak dopiero po upewnieniu się, że mogą to uczynić bez niebezpieczeństwa dla wyprzedzonych.

3. Pragnący wyprzedzić obowiązany jest dać sygnał, względnie ostrzec wołaniem o swem zbliżaniu się, a ostrzeżony powinien usunąć się na prawo i przepuścić wyprzedzającego po swej lewej stronie.

§ 15.

1. Wyprzedzać można tylko wówczas, gdy droga jest odpowiednio szeroka, gdy przed wyprzedzanym znajduje się dostateczna przestrzeń wolna i gdy żaden pojazd lub zwierzę nie zbliża się z przeciwnej strony.

2. Zabrania się wyprzedzać, jeżeli droga nie jest widoczna na dostateczną odległość, jako też na mostach, skrętach, skrzyżowaniach i znacznych spadkach.

§ 16.

1. Tam, gdzie obok twardej nawierzchni istnieje także miękki letni tor, uważa się, o ile chodzi o zastosowanie zawartych w §§ 14 i 15 przepisów o kierunku jazdy, wymijaniu i wyprzedzaniu, twardą nawierzchnię i miękki letni tor za dwie oddzielne drogi. Jeżeli jednak szerokość miękkiego letniego toru nie pozwala na wyminięcie lub wyprzedzenie, można o tyle — ile potrzeba — zboczyć na twardą nawierzchnię lecz po upewnieniu się, że można to uczynić bez niebezpieczeństwa dla zdążających twardą nawierzchnią.

2). Jeżeli w środkowym pasie drogi porusza się pojazd po stałym torze (kolejki), wówczas wyprzedzanie tego ma odbywać się po prawej stronie drogi, o ile zachodzą warunki, przewidziane w § 15 niniejszego rozporządzenia.

§ 17.

1. Szybkość ruchu na drogach publicznych nie może zagrażać bezpieczeństwu osób z nich korzystających i winna być taka, aby woźnice, cykliści i jeźdźcy w każdej chwili i przy wszelkich okolicznościach mogli dostosować się do wymagań bezpieczeństwa ruchu publicznego oraz ochrony dróg i mostów.

2. Na ostrych skrętach, skrzyżowaniach dróg na mostach drewnianych lub konstrukcji mieszanej żelazno-drewnanej, dłuższych nad 20 metrów, oraz przy zbliżaniu się do przejazdów kolejowych w poziomie szyn zabrania się jechać z szybkością większą niż 6 km na godzinę (szybkość konia w stępie).

3. Na skrzyżowaniach dróg w polach i miejscowościach otwartych, prowadzący pojazd ma pierwszeństwo przejazdu przed zbliżającemi się po swojej, lewej stronie, a winien ustąpić pierwszeństwa zbliżającemu się ze swej prawej strony.

§ 18.

1. Wszelkie pojazdy zaprzęgowe, utrzymywane w celach zarobkowych dla przewozu ciężarów i osób, z wyjątkiem pojazdów osobowych nie więcej niż na 4 miejsca, winny być zaopatrzone w hamulce.

2. Do hamowania wozów zabrania się używać łańcuchów, haków lub innych przyrządów, któreby niszczyły drogę.

3. Wyjątkowo urządzenia takie mogą być używane podczas gołoledzi.

§ 19.

1. Obrys pojazdu, to jest szerokość jego — łącznie z wszystkiemi występami, lub szerokość ładunku pojazdu, będącego w ruchu na drodze publicznej, nie może przekraczać 2,5 metra o ile nie otrzymano zezwolenia właściwego zarządu drogowego.

2. Wysokość pojazdu z ładunkiem nie może przekraczać 4 metrów nad powierzchnią drogi.

§ 20.

Każdy zaprząg winien mieć swego woźnicę. Wyjątek dopuszczalny jest tylko przy taborach, gdzie jeden woźnica może prowadzić dwa wozy, jeden za drugim, zaprzężone najwyżej w jednego konia każdy.

§ 21.

Bezpośrednio jeden za drugim nie może jechać więcej niż 6 wozów. Odległość pomiędzy grupami po 6 wozów winna wynosić najmniej 30 metrów.

§ 22.

1. Konie w zaprzęgu na drogach publicznych winny być okiełznane.

2. Zaprząg winien być taki, aby woźnica w każdej chwili mógł panować nad pojazdem.

§ 23.

1. Woźnicy podczas jazdy zabrania się spać na wozie i opuszczać go bez dozoru.

2. Zabrania się również urządzać postoje na drodze.

3. W razie przypadkowego wstrzymania jazdy, należy wóz sprowadzić na prawą stronę jezdni (w kierunku ruchu), jaknajdalej od środka drogi i przy odejściu woźnicy od wozu konie wyprządz.

§ 24.

1. Wszystkie pojazdy, znajdujące się na drogach publicznych, poza obrębem miejsca zamieszkania właściciela (wsi, osady, miasta itd.) z wy-

jątkiem osobowych pojazdów, niesłużących dla celów zarobkowych — winny mieć napisy, wzgl. być zaopatrzone w tablicę o wymiarach nie mniej niż 25x15 cm, umieszczoną z lewej strony pojazdu, a zawierającą jasno i czytelnie wypisane w języku polskim imię, nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela lub też nazwę i adres firmy, fakryki, majątku itp.

2. Przepis powyższy nie ma zastosowania do pojazdów rządowych, których sposób oznaczania normują osobne przepisy.

§ 25.

Każdy pojazd, znajdujący się nocą na drodze publicznej, a w taborach pierwszy i ostatni pojazd, winien być z nastaniem ciemności oświetlony przynajmiej jednem białem światłem, widocznem zdaleka.

§ 26.

1. Każda osoba, jeżdżąca na rowerze po drogach publicznych, winna zaopatrzyć się w imienną kartę rowerową, wydaną według wzoru, podanego w załączniku Nr. 1 niniejszego rozporządzenia, — w górnośląskiej części Województwa przez miejscowe władze policyjne, a w cieszyńskiej części Województwa przez władze administracyjne I. instancji, które w miastach mogą wydawanie tych kart powierzyć przełożeństwom miast za ich zgodą.

2. Karty rowerowe mogą być wydawane na ustną prośbe, lecz przed ich wydawaniem, a po stwierdzeniu tożsamości petenta, winien urząd, wydający kartę przekonać się, że proszący jest obznajomiony z przepisami ruchu na drogach publicznych, zawartemi w dziale III. niniejszego rozporządzenia i w dziale czwartym rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 15 marca 1934 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. Nr. 8, poz. 15).

3. Kartę powyższą winni używający rowerów na drogach publicznych mieć przy sobie i okazywać na każde żądanie zaprzysiężonej służby drogowej, organów policyjnych i urzędów gminnych.

4. Urzędy, wydające karty rowerowe, obowiązane są prowadzić ich ścisłą ewidencję.

§ 27.

1. Rowery, używane do jazdy na drogach publicznych, winny być zaopatrzone w dobrze działający hamulec, oraz w dzwonek, jako sygnał ostrzegawczy, a z chwilą nastania zmroku w zapaloną latarkę o białem świetle.

2. Zabrania się używać przy jeździe na rowerze innych przyrządów jako sygnałów dźwiękowych.

§ 28.

1. Jadący na rowerach po drogach bitych lub brukowanych — mogą używać poboczy (burt), o ile to nie utrudnia ruchu pieszego odbywającego się po tych poboczach

2. Zabrania się używać do jazdy na rowerze chodników w obrębie miast i miejsc zamieszkałych.

§ 29.

1. Jeżdżącym na rowerach i motocyklach po drogach publicznych zabrania się:

a) przewożenia osób, trzymanych na ręku lub umieszczonych przed kierowcą,

b) przewożenia na rowerach i motocyklach o dwóch kołach więcej niż dwojga osób, a na motocyklach z wózkiem więcej niż trojga osób, razem z kierowcą.

2. Przewożenie osób na rowerach i motocyklach, poza ograniczeniami, wymienionemi w ustępie (1), jest dozwolone, jeżeli rowery i motocykle posiadają osobne miejsce siedzące i przewożone osoby takie miejsca zajmują.

§ 30.

Rowery z przystosowanemi motorami (silnikami) napędowemi podlegają przepisom o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych (§ 2).

§ 31.

1. Zabrania się pędzić drogą publiczną zwierzęta bez dostatecznego dozoru, a mianowicie: jeden poganiacz może pędzić najwyżej 15 sztuk koni lub bydła, względnie 40 sztuk owiec lub trzody chlewnej.

2. Przepis powyższy nie stosuje się do pędzenia bydła z miejsca postoju na pastwisko i odwrotnie.

§ 32.

Zabrania się pozostawiać dzieci na jezdni dróg publicznych bez opieki, oraz wypuszczać na drogi zwierzęta i ptactwo domowe.

§ 33.

1. Zabrania się jeździć saniami po drogach publicznych bez dzwonków lub grzechotek.

2. Zabrania się również używać sani bez dyszla lub hołobli mających zaprząg tylko z postronków lub pasów.

§ 34.

Zabrania się przewozić ciężary na drogach publicznych saniami, których płozy mają w części dolnej mniej niż 120 cm długości i mniej niż 10 cm szerokości.

§ 35.

Zabrania się wozić drogą publiczną bez przykrycia lub też wystawiać wzdłuż drogi lub przy

drodze przedmioty, mogące płoszyć zwierzęta pociągowe i bydło, względnie wywoływać u ludzi przestrach lub obrzydzenie.

§ 36.

Ze względu na stan mostów lub nawierzchni drogi, jakoteż ze względu na specjalne warunki bezpieczeństwa ruchu, mogą właściwe władze czasowo zabraniać lub ograniczać ruch pojazdów względnie niektórych ich rodzajów na określonych odcinkach dróg.

IV. Urządzenie i utrzymanie zajazdów.

§ 37.

1. Przy wszelkich zakładach i urządzeniach, związanych z postojem pojazdów, winna być pozostawiona wolna od zabudowań przestrzeń poza bocznym rowem przydrożnym, wystarczająca dla pomieszczenia tej ilości pojazdów (tak osobowych jak i wozów ciężarowych), jaka według przewidywań może się gromadzić w czasach intensywnego ruchu (targi, jarmarki, odstawa buraków itp.

2. W razie niedostatecznej szerokości pasa gruntu, przeznaczonego na zajazd pomiędzy zakładem a rowem przydróżnym, winien być urządzony plac dla zajazdu o odpowiedniej powierzchni obok zakładu lub poza nim.

3. Rozmiary placu, przeznaczonego na postój pojazdów, oznaczy właściwy zarząd drogowy na podstawie opinji właściwej zwierzchności gminnej.

4. Przepisy powyższe mają zastosowanie do istniejących zakładów i urządzeń, o ile miejsce i warunki na to pozwalają.

§ 38.

1. Miejsca, przeznaczone na zajazdy, jak również dojazdy do tych zajazdów z dróg winny posiadać twardą nawierzchnię.

2. Przy wyborze rodzaju umocowania nawierzchni placu i dojazdu należy stosować się do wskazówek właściwego zarządu drogowego, które winny być udzielane z uwzględnieniem warunków miejscowych.

§ 39.

Wszelkie roboty, dotyczące urządzenia i utrzymania zajazdów i dojazdów do tychże, będą wykonywane staraniem i kosztem właścicieli lub dzierżawców odnośnych zakładów i urządzeń, według wskazówek właściwego zarządu drogowego.

§ 40.

Właściciele lub dzierżawcy zakładów i urządzeń, wyszczególnionych w § 37, mają obowiązek utrzymywania zajazdów i dojazdów do tychże w stanie należytej czystości — jakoteż ustawienia i utrzymywania znaków, sporządzonych według wskazówek zarządu drogowego, z tablicami głoszącemi zakaz urządzenia postoju na jezdni i poboczach drogi przed zajazdem.

V. Znaki drogowe.

§ 41.

Przepisy §§ 42—59 mają zastosowanie do wszelkich dróg publicznych (§ 2). Wojewoda Śląski może zezwolić na odstępstwa od przepisów §§ 42—59 na drogach publicznych w zabudowanych częściach osiedli.

§ 42.

1. Obowiązek postawienia i utrzymywania znaków drogowych ciąży na utrzymujących drogę (art. 14, 16, 17 ustawy z dnia 9. stycznia 1933 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. Nr. 3, poz. 3).

2. Na skrzyżowaniu dróg różnych kategoryj obowiązek ustawienia i utrzymania drogowskazów obciąża obowiązanych do utrzymania drogi wyższej kategorji — a koszty tego ustawienia i utrzymania obciążają w równej mierze obowiązanych do utrzymania krzyżujących się dróg.

3. Znaki dotyczące urządzeń obcych w pasie drogowym (art. 9 ustawy z dnia 12 grudnia 1933 r.) winny być ustawiane i utrzymywane staraniem i kosztem przedsiębiorstw, korzystających z dróg dla tych urządzeń — według wskazówek zarządu drogowego.

4. Władze administracyjne w drodze nadzoru w razie zaniedbań winny wydać zarządzenia postawienia znaków.

§ 43.

W razie niespodziewanego powstania przeszkody, zagrażającej bezpieczeństwu ruchu, obowiązana jest miejscowa władza gminna, do czasu wkroczenia właściwych organów drogowych, poczynić doraźne zarządzenia ubezpieczające, na koszt utrzymujących drogę.

A. Znaki drogowe informacyjne.

§ 44.

Dla celów administracji drogowej oraz dla orjentacji osób korzystających z dróg, winny być postawione na drogach publicznych odpowiednie znaki drogowe informacyjne, wymienione w §§ 45—53

1. Znaki kilometrowe i hektometrowe.

§ 45.

1. Znaki drogowe kilometrowe winny być postawione na wszystkich drogach publicznych, a znaki drogowe hektometrowe (setkowe) na drogach publicznych o twardej nawierzchni.

2. Znaki kilometrowe i hektometrowe winny być ustawione na prawej krawędzi drogi, licząc od jej początku, o ile w razach wyjątkowych nie zostanie udzielone specjalne upoważnienie na odmienne umieszczenie tych znaków co do dróg państwowych przez Ministerstwo Komunikacji, a co do dróg wszystkich innych kategoryj przez Wojewodę Śląskiego.

3. Ustawienie znaków drogowych winno nastąpić na podstawie pomiarów, nieprzekraczających granicy błędu 0,75 metra na 1 kilometr.

§ 46.

1. Stosownie do przepisów art. 39 ustawy z dnia 9 stycznia 1933 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. Nr. 3, poz. 3), sposób kilometrowania dróg państwowych normują rozporządzenia lub zarządzenia Ministra Komunikacji.

2. Za początek drogi wojewódzkiej należy przyjąć ten punkt krańcowy skrzyżowania się drogi z drogą państwową lub inną wojewódzką, który leży bliżej siedziby Województwa.

3. Droga wojewódzka, zaczynająca się w Województwie Śląskiem, a kończąca się w drugiem województwie, ma początek w punkcie końcowym, leżącym bliżej Warszawy.

4. Za początek drogi powiatowej, znajdującej się w obrębie jednego powiatu, należy przyjąć punkt krańcowy skrzyżowania się z drogą państwową lub powiatową, leżący bliżej siedziby powiatu.

5. Jeżeli droga powiatowa znajduje się w obrębie dwóch powiatów, początek jej liczy się od tego punktu krańcowego, który leży bliżej siedziby Województwa.

6. Za początek odnośnej drogi przy kilometrowaniu dróg gminnych będzie przyjęty punkt, wyznaczony przez właściwy wydział powiatowy (wydział dróg powiatowych).

§ 47.

1. Na znakach kilometrowych winny znajdować się następujące cyfry: a) na froncie słupa cyfra, wskazująca odległość w kilometrach od początku danej drogi (kilometr bieżący); b) na każdej z bocznych powierzchni słupa cyfra, wskazująca odległość od najbliższego z jej strony miasta, miasteczka lub większej osady.

2. Odległość winna być liczona od pewnego centralnego punktu, jak to: rynku, kościoła itp.

3. Wysokość cyfr na znakach kilometrowych winna być równa 12 cm.

4. O ile znaki obecne nie pozwolą na wymalowanie cyfr powyższych wymiarów, mogą być cyfry zmniejszone do czasu ustawienia nowych znaków.

§ 48.

1. Znaki hektometrowe (setkowe) winny mieć numerację bieżącą od 1 do 9 w każdym poszczególnym kilometrze.

2. Wysokość cyfr na znakach hektometrowych winna być równa 8 cm.

2. Znaki mostowe.

§ 49.

1. Znaki mostowe winny być postawione na wszystkich drogach publicznych przy przyczółku mostu lub przepustu na lewem poboczu drogi, licząc od punktu początkowego.

2. Znaki mostowe winny być opatrzone w cyfry w postaci ułamka, którego licznikiem jest kilometr bieżący danej drogi, na którym znajduje się most (środek mostu, licząc między wewnętrznemi ścianami przyczółków), a mianownikiem liczba porządkowa danego objektu (mostu lub przepustu) np. pierwszy most lub przepust na 153 kilometrze danej drogi będzie posiadał Nr. 153/1, a drugi most na tymże kilometrze Nr. 153/2.

3. Drogowskazy i znaki informacyjne.

§ 50.

1. Na skrzyżowaniach dróg państwowych i wojewódzkich z drogami wszelkie kategorji winny być ustawione drogowskazy.

2. Drogowskaz winien być albo słupem o liczbie ramion (tablic), odpowiadającej liczbie rozchodzących się dróg, albo też znakiem kamiennym lub murowanym z odpowiedniemi napisami na bocznych powierzchniach, zwróconych w kierunkach dróg.

3. Napisy winny wskazywać najbliższą w danym kierunku miejscowość zamieszkałą i jej odległość (w kilometrach), a ponadto położone przy drodze w danym kierunku miasto, miasteczko lub większą osadę, odległość od którego jest oznaczona na boczne stronie najbliższego znaku kilometrowego (§ 47) danej drogi, również z podaniem odległości.

4. Ilość niezbędnych drogowskazów na każdem skrzyżowaniu dróg, jakoteż rozmieszczenie tych drogowskazów, winny mieć na względzie możność szybkiej orjentacji przy jeździe w każdym kierunku.

5. Również i przy wyjeździe z miast, miasteczek i większych osiedli winien być ustawiony na prawej krawędzi drogi, licząc w kierunku od osiedla, drogowskaz z oznaczeniem tego miasta, miasteczka, lub większej osady, odległość od którego jest oznaczona na bocznej stronie znaków kilometrowych danej drogi (§ 47).

§ 51.

1. Na drogach publicznych wszystkich kategoryj przy wjeździe do osiedli winny być ustawione na prawej krawędzi, licząc w kierunku do osiedla, tablice z oznaczeniem nazwy tej miejscowości.

2. Tablice te mają mieć wymiar conajmniej 50 centymetrów długości na 30 wysokości, napis o wysokości liter 8—10 centymetrów.

§ 52.

1. Na przecięciu drogi publicznej z granicą województwa i powiatu winien być ustawiony odpowiedni znak z tablicą, zwróconą napisem do drogi, zawierającą nazwy graniczących jednostek administracyjnych, ewentualnie dwa znaki, jeżeli granicę stanowi droga lub rzeka.

2. Znaki graniczne winny być ustawione na prawym brzegu korony drogi, licząc od jej początku, o ile warunki miejscowe nie wymagają odmiennego ich umieszczenia.

§ 53.

1. W miejscach, w których pożądane jest zwrócenie uwagi na szczególne okoliczności, posiadające znaczenie dla przejeżdżających, zaleca się ustawianie przy drogach publicznych wszelkiego rodzaju znaków informacyjnych wedle wzorów, podanych w załączniku Nr. 2 niniejszego rozporządzenia.

2. Znaki te winny być ustawiane:

a) znaki dozwolonego pozostawania pojazdów na postoju (rys. 1) i znaki przydrożnych punktów opatrunkowych (rys. 3), tablicą równolegle do osi drogi, po tej stronie gdzie znajduje się miejsce postoju lub punkt opatrunkowy;

b) znaki zaleconej ostrożności jazdy (rys. 2) tablicą prostopadle do kierunku ruchu, z prawej strony drogi, patrząc w kierunku ruchu, w odległości około 100 m przed miejscem, wymagającem ostrożnej jazdy.

3. W przypadkach, w których opisane znaki są koniecznie potrzebne, może właściwy zarząd drogowy nakazać ich ustawienie; w tym przypadku obowiązek ustawienia i utrzymania wymienionych znaków spoczywa na obowiązanych do utrzymania odnośnej drogi. Do ponoszenia kosztów można pociągnąć osoby prywatne, o ile z ustawienia znaków odnosić będą szczególne korzyści, a potrzeba ustawienia znaków wynikła z powodu istnienia ich urządzeń własnych.

B. Znaki drogowe ostrzegawcze, nakazowe, zakazowe.

1. Zapory i rogatki.

§ 54.

Przeszkoda wszelkiego rodzaju, powodująca przerwę komunikacji na drodze publicznej, winna być niezwłocznie po jej zauważeniu oznaczona zapomocą odpowiedniej zapory, zmuszającej pojazd do zatrzymania się przed przeszkodą.

§ 55.

1. Urządzenia, ustawione nie w miejscu przypadkowej przeszkody (§ 54) a dla chwilowego wstrzymania ruchu (rogatki) w celu poboru myta drogowego, mostowego, miejskiego załatwienia formalności granicznych itp. winny być widoczne z oddali i w tym celu mają być malowane na biało lub pobielane, oraz nie utrudniać ruchu na drodze.

2. Zamykania rogatek bezpośrednio przed zbliżającym się pojazdem mechanicznym zabrania się.

2. Tarcze i tablice.

§ 56,

1. W celu uprzedzenia przejeżdzających o przeszkodach ruchu i o miejscach, wymagających zwolnienia, zmiany kierunku lub wstrzymania ruchu, winny być ustawiane:

a) jako tablice ostrzegawcze —tablice trójkątne równoboczne o długości boku 80 cm na słupach wysokości 2,50 m., pomalowane na kolor ciemno-niebieski, z wymalowanym wedle rysunków w załącznikach Nr. 3 i 4 niniejszego rozporządzenia białym kolorem znakiem, sygnalizującym następujące utrudnienia ruchu, wymagające zwolnienia jazdy:

1. wygórowane mostki (t.zw. „ośle mostki“), poprzeczne przez drogę ścieki i inne tego rodzaju stałe przeszkody (rys. 4 załącznika Nr. 3);

2. ostre lub niewidoczne zakręty, drogi, niebezpieczne dla szybkiego ruchu samochodowego (rys. 5 załącznika Nr. 3);

3. skrzyżowania, rozstaje i rozwidlenia dróg o twardej nawierzchni (rys. 6 załącznika Nr. 3);

4. zamykane przejazdy kolejowe w jednym poziomie z drogą (rys. 7 załącznika Nr. 4);

5) niezamykane przejazdy kolejowe w jednym poziomie z drogą (rys. 8 załącznika Nr. 4);

6. wszelkie inne niebezpieczne miejsca, wymagające zwolnienia jazdy (rys. 9 załącznika Nr 4);

b) jako znaki nakazowe i zakazowe — tarcze okrągłe średnicy, określonej w załącznikach Nr. 5, 6 i 7 na słupach wysokości 2,50 m, pomalowane kolorami i znakami, wskazanemi w załącznikach Nr. 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia, sygnalizującemi następujące zakazy lub nakazy ruchowe:

1. miejsca przerw komunikacji i zakaz przejazdu (§ 54) dla wszelkich pojazdów (rys. 10 załącznika Nr. 5;

2. zakaz wjazdu przy ruchu jednokierunkowym (rys. 11 załącznika Nr. 5);

3. zakaz przejazdu samochodów wszelkiego rodzaju (rys. 12 załącznika Nr. 5);

4. zakaz przejazdu samochodów ciężarowych (rys. 13 załącznika Nr. 5)

5. zakaz przejazdu wozów ciężarowych wszelkiego rodzaju (rys. 14 załącznika Nr. 5);

6. zakaz przejazdu pojazdów konnych wszelkiego rodzaju (rys. 15 załącznika Nr. 5);

7. zakaz przejazdu wszelkich pojazdów o wadze ponad określoną normę (rys. 16 załącznika Nr. 6);

8. zakaz przekraczania określonej normy szybkości jazdy (rys. 17 załącznika Nr. 6);

9. zakaz przekraczania normy szybkości przez samochody ciężarowe (rys. 18 załącznika Nr. 6);

10. zakaz przekraczania normy szybkości przez samochody osobowe (rys. 19 załącznika Nr. 6);

11. zakaz zatrzymania się pojazdów i oczekiwania (rys. 20 załącznika Nr. 6);

12. zakaz pozostawiania pojazdów dla postoju (rys. 21 załącznika Nr. 6);

13. nakaz obowiązującego kierunku jazdy (rys. 22 załącznika 7);

14. nakaz obowiązkowego zatrzymania się przed granicznym urzędem celnym (rys. 23 załącznika Nr. 7).

2. Znaki, wymienione w niniejszem paragrafie pod a) 1, 2, 3, 4, 5, 6 (znaki ostrzegawcze), winny być ustawiane z prawej strony drogi, patrząc w kierunku ruchu, tablica prostopadle do kierunku ruchu, w odległości od 150 — 250 m od sygnalizowanej przeszkody lub w odległości mniejszej, jeśli wynika to z warunków terenowych; w tym wypadku jednak obok znaku ostrzegawczego należy podać jego odległość w metrach od przeszkody. Znaki wymienione pod b) 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 13, (znaki zakazowe i nakazowe) winny być ustawiane w ten sam sposób, z tą różnicą, że znaki umieszczać należy w miejscach, gdzie zachodzi możliwość zmiany marszruty pojazdów podpadających pod zakaz lub nakaz. W miejscach przerw komunikacji (§ 54) dozwolone jest ustawianie znaku w osi drogi przed zaporami. Znaki, wymienione w niniejszem paragrafie pod b) 11, 12, 14 umieszczać należy przy miejscach zakazanych lub nakazanych po tej stronie drogi, gdzie one się znajdują.

§ 57.

Zapory w miejscach przerw komunikacji (§ 54) jak również wszelkie inne miejsca, wymagające zatrzymania ruchu (§ 55), winny być z nastaniem ciemności zaopatrzone w światło czerwone, widoczne z odpowiedniej odległości.

§ 58.

1. W wypadkach przeszkód, powodujących przerwę w komunikacji, jak również w razie czasowego ograniczenia ruchu (n. p. podczas wiosennych przełomów, na tymczasowych mostach objazdowych itp.) winny być ustawiane na najbliższych od przeszkody rozstajach dróg i zależnie od miejscowych warunków, przy wyjeździe z najbliższego znaczniejszego osiedla, gdzie zachodzi możliwość zmiany marszruty, znaki nakazowe z podaniem bliższych wskazówek co do możliwego objazdu („przejazd zamknięty na . . . . . km“, „objazd na prawo lub na lewo“, oraz główne miejscowości, przez które kieruje się objazd).

2. W celu zwrócenia uwagi przejeżdżających, nad tablicą ostrzegającą o przeszkodzie winna być umieszczona tarcza pomalowana na kolor czerwony o średnicy 30 cm.

§ 59.

Cyfry na znakach drogowych (§§ 47 — 49) tudzież napisy na drogowskazach i znakach informacyjnych (§§ 44 — 53) i tablicach (§§ 56—58) winny być wykonane czarnym kolorem na białem tle.

VI. Postanowienia końcowe.

§ 60.

1) Czuwanie nad przestrzeganiem powyższych przepisów jest obowiązkiem zaprzysiężonej służby drogowej, organów policji i urzędów gminnych.

§ 61.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w myśl postanowień ustawy z dnia 12 grudnia 1933 r. (Dz. U. Śl. Nr. 28, poz. 54) o przepisach porządkowych na drogach publicznych w Województwie Śląskim, o ile dane przekroczenie nie podlega surowszej karze.

§ 62.

1. Najgłówniejsze postanowienia, dotyczące bezpieczeństwa publicznego i ochrony dróg, postanowienia karne, oraz przepisy rozwijające postanowienia działów II, III i IV niniejszego rozporządzenia, winny być obwieszczane przez ogłoszenia wywieszane w starostwach, urzędach gminnych, miejskich i wiejskich, jak również treściwie ogłaszane na tablicach przy drogach i mostach.

2. Zarządzenia Wojewody Śląskiego określą które postanowienia (oprócz wskazanych w § 11) w jakich miejscach na drogach i przy których mostach mają być ogłoszone na tablicach.

3. Wojewoda Śląski może przekazać starostom wydawanie takich zarządzeń, o ile chodzi o drogi powiatowe i gminne.

§ 63.

1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia z tem, że:

1. pojazdy, będące już w dniu tym ruchu, winni być przystosowane do wymagań przepisów §§ 5, 18, 19, 24, 25 najpóźniej:

w ciągu jednego roku

od dnia wejścia w życie rozporządzenia i

2. termin zaopatrzenia dróg publicznych w znaki porządkowe ustanawia się jak następuje: dla znaków kilometrowych, hektometrowych i mostowych (§§ 45 — 49) na drogach państwowych, wojewódzkich i powiatowych:

w ciągu dwóch lat,

na drogach gminnych:

w ciągu czterech lat,

dla drogowskazów i tablic przy wyjeździe z osiedli, przy wjeździe do osiedli oraz na granicy województw i powiatów (§§ 50 i 52):

w ciągu jednego roku,

dla znaków ostrzegawczych i informacyjnych (§ 53 i 56):

w ciągu sześciu miesięcy,

licząc wszystkie terminy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem terminu ustawienia znaków kilometrowych, hektometrowych i mostowych na drogach państwowych i wojewódzkich, który liczyć się będzie od dnia wejścia w życie ustawy państwowej o uznaniu niektórych dróg w Województwie Śląskiem za drogi państwowe.

2. Termin ustawienia znaków kilometrowych na drogach gminnych może Wojewoda Śląski odroczyć.

Załącznik Nr. 1.

do § 26 rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 15 marca 1934 r. (poz. 17).

Wzór karty rowerowej.

(Wymiary 10x6 cm na twardym niebieskim papierze).

Województwo . . . .
Powiat . . . .
(Władza wydająca) . . . .

Karta rowerowa Nr. . . . . .

wydana . . . .
urodzonemu w . . . .
dnia . . . . za-
mieszkałemu w . . . .
na prawo jazdy na rowerze po drogach publicznych Rzeczypospolitej Polskiej.

(Podpis władzy)

M. P.
(miejsce i data)

Ważna na rok 193 przy jednoczesnem okazaniu dowodu, stwierdzającego tożsamość osoby.

(na odwrocie)

Ważność karty prolongowano na rok 193

(Podpis władzy)

M. P.
(miejsce i data).

2.

Starostwo Świętochłowickie
Nr. B 77/9.

Zarządzenie

o zwalczaniu zarazy i pomoru świń.

Na podstawie § 348 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Janiny Garbasowej w Lipinach przy ul. Bytomskiej nr. 18, Jerzego Mrugały w Lipinach przy ul. Kościelnej 19a, Franciszka Blawuta w Orzegowie, przy Bytomskiej 11 i Franciszka Krzykawskiego w Radzionkowie (pow. tarnogórskiego urzędowo stwierdzono zarazę i pomór świń.

Świętochłowice, dnia 28 maja 1934 r.

Starosta

w z.

(—) Olszewski

zast. Starosty.

3.

Obwieszczenie

dot.: Ustalenia stawki podatkowej do podatku gruntowego w gminie Lipiny na rok rachunkowy 1934|35.

Na mocy uchwały Kom. Rady gminnej z dn. 20. kwietnia 1934 r. przyjętej do wiadomości przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach w dniu 28 kwietnia br. — L. dz. Sm. 536 — będzie na rok rachunkowy 1934|35 pobierany podatek gruntowy komunalny w wysokości 100% w formie dodatku do państwowego podatku gruntowego.

KOMUNIKATY

3.

Na posiedzeniu komisarycznego Wydziału i Sejmiku Powiatowego, które się odbyło dnia 29 maja 1934 r. zatwierdzono: statut gminy Szarlej-W. Piekary w sprawie poboru podatku od umów o przeniesieniu własności nieruchomości, statut gminy Szarlej--W. Piekary w sprawie poboru podatku od uzyskania zezwolenia na stałe uruchomienie gospód — szynków, statut gminy Szarlej-W. Piekary w sprawie poboru podatku od spadków i darowizn, statut gminy Szarlej — W. Piekary w sprawie poboru podatku budynkowego, statut gminy Szarlej — W. Piekary w sprawie regulaminu rady gminnej, statut gminy Szarlej — W. Piekary w sprawie poboru podatku od przyrostu wartości nieruchomości, statut gminy Szarlej — W. Piekary dotyczący ustalenia ilości członków zarządu gminy i rady gminnej, IV. dodatek do statutu gminy Wielkie Hajduki w sprawie uposażenia funkcjonarjuszów gminnych, I. dodatek do statutu gminy W. Hajduki w sprawie poboru podatku od publicznych zabaw i rozrywek, uchwałę rady gminnej Lipiny w sprawie stawki podatku budynkowego na rok 1934|35, II. dodatek do statutu gminy Lipiny w sprawie poboru podatku od rozrywek i zabaw, dodatek do statutu gminy Nowy Bytom w sprawie uregulowania stosunków prawnych urzędników gminnych, statut gminy N. Bytom dot. wodociągu gminnego, statut gminy N. Bytom dot. kanalizacji gminnej, uchwałę rady gminnej N. Bytom w sprawie stawki podatku budynkowego na rok 1934|35, uchwałę rady gminnej N. Bytom w sprawie stawki podatku od placów budowlanych na rok 1934|35, uchwałę rady gminnej Brzozowice-Kamień w sprawie zaciągnięcia pożyczki w wysokości 10,000,— zł ze Śl. Funduszu Gospodarczego na budowę baraków, III. dodatek do statutu gminy Ruda w sprawie poboru podatku od rozrywek i zabaw, uchwałę rady gminnej w Brzezinach Śl. w sprawie pożyczki w wysokości 10.000,— zł ze Śl. Funduszu Gospodarczego na budowę baraków, uchwałę rady gminnej w Brzezinach Śl. w sprawie zaciągnięcia dodatkowej pożyczki w wysokości 800,— zł do skryptu dłużnego pożyczki ze Śl. Funduszu Pożyczkowo-Zapomogowego na budowę drogi przy gimnazjum w W. Piekarach, uchwałę rady gminnej w Łagiewnikach Śl. w sprawie rezygnacji ze szkód górniczych i zakupu parceli, uchwałę rady gminnej W. Dąbrówka w sprawie zaciągnięcia pożyczki długoterminowej w wysokości 3.000,— zł ze Śl. Funduszu Pożyczkowo-Zapomogowego. Udzielono zezwolenia osadniczego Józefowi Nieszporowi z Łagiewnik Śl. i wdowie Joannie Popczykowej z Wielkiej Dąbrówki.

W czasie od 28. V. do 14. VIII. br. włącznie każdego dnia od godz. 5-tej do 15³⁰ za wyjątkiem niedziel i świąt, przeprowadzane będą na strzelnicy bojowej w Panewniku ostre strzelania z broni ręcznej i maszynowej.

Wstęp na strzelnicę w czasie strzelania jest wzbroniony, gdyż połączone to jest z niebezpieczeństwem dla życia.

Pozatem podaje się do wiadomości, że w wskazanych dniach na tejże strzelnicy będą przeprowadzane strzelania nocne.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon 411-10